

Пияница.

1.

Често се напивамъ до забрава,
бия се и викамъ неспокоенъ;
въ механикѣ сетенъ азъ оставамъ
и харчлъцитѣ сѣ мои.

Тръгна ли изъ пѣтя — онѣмѣя,
стѣпкитѣ кръстосвамъ и не чувамъ, —
вкѣщи като стигна пакъ запѣя,
ту самичѣкъ си хортувамъ.

И ми казва нѣкой, че не бива
толкова пиянъ да се прибирамъ, —
лѣгамъ си тогава мълчаливъ и
прималнѣлъ отъ страхъ замирамъ.

Туй — което винаги ме плаши —
идва ми на умъ и се заричамъ, —
никога да не повдигамъ чаша,
тъй халосанъ да не тичамъ.

Клетвата си утрина повтарямъ,
ала нѣщо все тени у мене; —
връщамъ се при лошитѣ другари
и замръкваме пияни.